

твърде ограничени, а на ръцете ѝ останале, освѣтъ Нича, — двѣ дѣца, едното мъжко, а другото женско. На вдовичката, която трѣбало да храни четири гърла, са представляла перспектива нероскошна и незавидна; предъ очите си тя видѣла сиромашия, а сиромашията водила следъ себѣ си и своите другари: горѣстѣта и болѣзните. Ако би била мъжка ръка, която да са завземе да управлява малкото дигенче на киръ Спира, то семейството му би могло да са прехрани; но въ нашето нещастно отечество вдовиците нѣматъ право, па и не могатъ да вършатъ никаква търговия, а особено да държатъ ханъ и механа, дека влизатъ сѣкакви хора. Ничовъ баща билъ жененъ въ Карлово и майка му била чиста българка и имала много роднини, и богати, и сиромаси, но тие гледале повече за себѣ си, нежели за своята сестра. И така, на Ничова майка било